

Asia T-174/01

Jean M. Goulbourn

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto
(tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkin Silk Cocoon rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisempi sanamerkki COCOON — Todisteet aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käyttämisestä — Asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta — Oikeus tulla kuulluksi

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
12.3.2003 II - 791

Tuomion tiivistelmä

1. *Yhteisön tavaramerkki — Kolmansien huomautukset ja väite — Väitteen tutkiminen — Todisteet aikaisemman tavaramerkin käyttämisestä — Tosiasiallisen käyttämisen käsite*
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 kohta)

2. *Yhteisön tavaramerkki — Viraston päätökset — Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen*
(*Neuvoston asetuksen N:o 40/94 73 artikla*)

1. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, aikaisemman yhteisön tavaramerkin tosiasiallista käyttöä koskeva ehto edellyttää, että merkkiä — sellaisena kuin se on asianomaisella alueella suojattuna — käytetään julkisesti ja ulospäin paikan saamiseksi markkinoilla niille tuotteille ja palveluille, joita tavaramerkki edustaa.

(ks. 39 kohta)

2. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 73 artiklan toisen virkkeen nojalla sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) päätöksen perustana voivat olla ainoastaan sellaiset seikat, joista asianomaiset ovat voineet esittää kantansa.

Tasapuolisuus menettelyssä sekä luotamuksensuojaa koskeva yleinen periaate edellyttävät säännöstä tulkittavan siten, että valituslautakunta on velvolinen ilmoittamaan ennakkoon asianomaiselle osapuolelle aikeestaan ottaa huomioon seikka, jota sen vuoksi, että toinen osapuoli on vedonnut siihen väitemenettelyssä tätä varten asetetun määräajan päättymisen jälkeen, ei ole otettu huomioon väiteosaston päätöksessä, jotta kyseinen osapuoli kykenee arvioimaan mahdollisen tarpeen esittää huomautuksia tämän seikan perustan osalta. Tällainen velvollisuus on olemassa silloinkin, kun kyseinen toinen osapuoli on vedonnut asianomaiseen seikkaan uudestaan valituslautakunnalle jättämässään kirjelmässä.

(ks. 46 ja 48—51 kohta)